

EL BORINOT

ANY III - NÚM. 98
8 D'OCTUBRE DE 1925
PREU de SUBSCRIPCIÓ:
UN TRIMESTRE 2'50

Setmanari il·lustrat
20 cms.

LA CORRESP.^a A
L'ADMINISTRACIÓ:
ANGELS, 22 I 24
BARCELONA

DAVANT LES OBRES DE LA PLAÇA DE CATALUNYA

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

— Què serà tot això, Tomàs?

— És un gran invent, Laieta, per fi realitzat. La instal·lació de l'escudellòmetro, d'En Santiago Rusiñol.

“L'ESCUDELLÒMETRO”

Fragment de “L'Escudellòmetro” de Santiago Rusiñol,
monòleg estrenat al Romea, el dia 6 de març de 1905

“M'ha costat molt de trobar! M'ha costat moltes estades a la torra, i una lluita a totes hores amb els governs de totes menes; però ara'l tinc, el veig clar, el sento bullir. Aquesta vegada no se m'escapa! Es meu, és ben meu, l'escudellòmetro! (Sommiant).”

“Sí: aquell gran escudellòmetro que m'ha fet patir tanta falta d'escudella, la meua obra, el meu gran invent, se'm presenta clar, lluminós, com un sol que neix de la matèria. Per fi es meu el gran problema de l'alimentació simètrica, de la regularització estomacal, de la nivellació digestiva! Ja'l tinc resolt amb tota glòria! Ja s'ha acabat la misèria, les classes, els privilegis! Ja'l símbol s'ha fet carn-d'olla, és lo únic que necessita la societat que somnio! Allí sobre de la metropoli veig aixecar-se l'Acropolis que dedico a l'humanitat. Mireu-la! A un costat hi ha les olles, immenses com acoarçats, com catedral, com castells portentosos; una olla d'acer de trenta mil tonelades pels fideus, i una de quaranta mil per l'arroc; a l'altra, l'olla de la carn; un purgatori de carn: mils de moltons i de vedelles entrant-hi a remats, amb els pastors acompanyant-los fins arribar al bullidor; més enllà, la de les pilotes: carretades de pilotes com montanyes de grava tova; al costat, la cansalada; més enllà, la col; i la pedregada de cigrons, i tot, per l'aire comprimit anant a l'escudellòmetro, al temple del caldo, al bullit *maximus*, a l'alimentació popular, i

d'allí a les canyeries, i a passar per les aixetes, i a les cases dels pobres, dels menestrals, dels rics, de tothom que mengi escudella! (Pausa). I qui no'n menjarà quan ne tingui? Qui'l refusarà'l plat de la democràcia, de la classe mitja, de la llibertat, dels drets de l'home; el plat laic per excel·lència, el plat social, el nivellador del ventrell, l'aliment de les vuit hores? Qui serà que no obri les aixetes i no pari'l plat econòmic, quan vegi rajar la cascada de fideus i la pluja benèfica d'arroc, i senti arribar els cigrons, am la poesia del cigró caient lliure de la canyeria oprimida? (Concentrat). Burgesos: ja s'haurà acabat l'opressió quan tingui montat l'invent; ja's diners no us serviran: seran peces numismàtiques per l'entreteniment dels maniacs; ja no trobareu cortesans que us donguin la raó pel plat de lletnies diari; ja no trobareu minyones que's casin per la vostra renda, que aguantin a totes hores les manies al deu per cent, i us tinguin d'escalfar els peus, i us tinguin d'aguantar la mà per fer-vos firmar el testament. Jutges: no faltant aliments, no hi haurà raons: deseu la justícia a l'armari. (Ample) Poble: estas salvat! T'ha salvat la meua invenció prodigiosa. Tu porta'm moltons, bous, vedelles, el gentil cigró i la modesta monjeta; porta'm el carbó que arrenques de les entranyes de la terra, i jo't faré'l cambi de productes, jo't faré la metamorfosi, i t'ho tornaré d'escudella”.

Notes per a una Guia antisentimental de Barcelona

FULLA IV

8.—La Plaça de Catalunya o “L'escudellòmetro”.

Aquesta Plaça de Catalunya sembla la cançó de l'enfadós. Tant insistir-hi i tant parlar-ne fa angúnia a tothom, i a nosaltres mateixos els primers. Però cal aprofitar-se de les coses cèlebres, quan passen; que no sempre passen; i de Placés de Catalunya no n'hi ha a cada pas.

Es veritat que la gent entesa, posada davant l'espectacle de les obres de la Plaça de Catalunya no té dubtes i sap perfectament cada cosa quin ús té i quina finalitat.

Però, en canvi hi ha una massa molt considerable de públic que no capeix el per què de moltes coses que es fan en aquelles obres. Altament és molt humà que hom cerqui per a totes les coses les seves explicacions: la vida de dubtes no satisfà a ningú, i tothom s'afanya a trobar una posició—encertada o equivocada—de certesa.

Furgant i rumiant, el poble sembla que finalment ha trobat la solució de la cosa.

Temps enrera esdevingué famosa una peça teatral que en deien “L'Escudellòmetro”, en la qual apareixia un tipus molt popular de la Rambla, i en la qual hom preconitzava la solució del problema de les subsistències o de la vida cara.—ja aleshores! —pel següent sistema: posar al centre de la ciutat una gran olla, una olla enorme, on es fes una escudella per milers i milers de raccions. A dintre l'olla farien cap bous i bous i porcs, sencers, a ramats, camps de patates i mongetes, fàbriques de fideus en pes...

De l'olla sortirien un sens fi de conductes, en forma de canonades o tubs que anirien a parar a les cases, els quals per procediments automàtics, relativament senzills i fàcils de fer funcionar amb la pressió del vapor de la mateixa olla, durién a les

famílies una abundosa, saborosa, abundant i sana racció d'escudella.

La idea genial restà, malaguanyadament, en la categoria de pura idea, mai encara no ha pogut ésser reduïda a la realitat.

Però amb palla i temps maduren les nesples. Així és que per fi aquella salvadora idea ha germinat, i avui ja podeu veure com col·loquen aquella infinitat de tubs o canonades sota terra, a la Plaça de Catalunya, que podem considerar centre de la ciutat, els quals tubs han d'ésser per a la conducció directa i automàtica de l'escudella a domicili; i podeu veure aquells sòcols, amb les bastides i grues, que són els pilans del foc enorme que sustenta la immensa olla (avui encara invisible)...

En fi, la realització de “L'Escudellòmetro”!

S'entén, és clar, que l'escudella, la plàcida, casolana, popular i higiènica escudella és per a la gran massa del poble.

Això no vol dir que algú no hi pugui tenir també una mica de “platillo”, i àdhuc pollastre i llagosta i xampany i puro amb faixa.

El poble, realment, té explicacions per a tot; i sempre tan maliciósot!

9.—Els grans òrgans de cultura popular.

Llegim en un diari, ço que segueix: “¿ANDAIS EN BUSCA DE LA VERDAD? Yo os diré GRATIS. ¿Bajo cuál Signo del Zodiaco habéis nacido? ¿Cuáles son vuestras oportunidades en la vida, vuestras futuras perspectivas, felicidad en matrimonio, amigos, enemigos, buen éxito en todas empresas, y muchas otras cosas de vital importancia tal y como lo indica la ASTROLOGIA, la ciencia más interesante y antigua de la historia?”

“¿Habéis nacido bajo afortunada estrella? Yo os diré gratis, la interpretación más interesante del Signo del Zodiaco bajo el cual habéis nacido.”

“Simplemente escriba con su puño y letra la fecha exacta de su nacimiento, enviándome 80 c. en sellos postales de su país, para cubrir el costo de este anuncio y el porte.

Vuestra interpretación astrológica vendrá escrita en lenguaje sencillo, bajo cubierta, libre de porte. Gran sorpresa os espera. Escriba ahora. —HOY MISMO.”

Aquest diari, del qual traïem la mostra, és un diari barceloní, és “La Vanguardia”, mai no prou lloada, i que amb el munt de paper que dona, distribueix sàviament dols de gran cultura com aquest.

Quin honor per Barcelona!

MARC

4 d'octubre de 1925.

Erudició i Cultura

Conferències fetes

“LA DANSA I LA CULTURA”, A Manresa, a l'Orfeó Manresà, a càrrec de N'Aureli Campmany. Dia 27.

“QUE ES UN POBLE”, PEL CATEDRÀTIC de la Universitat de Barcelona senyor Josep Maria Batista i Roca, a Lleida, a l'estatge de l'Ateneu, dia 28.

“ASPECTE CRUDIVORO DE LA TROFOLÒGIA”, a càrrec del professor naturalista don Josep Castro, a l'Escola “Natur-Trofologica”, Rabassa, 17, Gràcia, dia 1 d'octubre.

“FOTOGRAFIA EN GENERAL”, A càrrec de N'Adolf Mas, a l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, dia 1.

“REAL MONESTIR DE POBLET”, per En Manuel Vallderes, a Girona, a l'Ateneu, dia 2.

“MUTUALISME I COOPERATIVISME”, a l'Associació Professional de Cambrers, pel Sr. Enric Torné, president de la Quinta de Salut “L'Aliança”, dia 2.

“DELS TREBALLS I EXCAVACIONS portades a cap per la Societat “Mines i aigües de Begues”, pel senyor Rafel Amat, a Begues, en el domicili social de la dita entitat, Casa Perellada, (Begues), dia 4.

“L'ESPERIT CIVIL DE L'OBRE- risme català”, en el passatge del Crèdit, 2, pral., a càrrec d'En Josep Ricard Sala, de la “Federación de Dependents de Catalunya”, dia 5.

“LES HORACIANES DE MOSSEN Costa i Llobera”, a la sala d'actes de la Lliga Regionalista, a Sabadell, a càrrec d'En J. Farran i Mayoral, per al dia 9.

“L'ANCESTRALISME CRISTIA- nisme”, pel publicista Octavi Salto, a Sabadell, a la sala d'actes de la Lliga Regionalista, dia 16 vinent.

EXPOSICIONS

DE PINTURES, D'EN MIGUEL Carbonell i Selva, a l'entitat “Studi” de Molins de Rei.

DE FOTOGRAFIES, D'EN JOAN Puig i Conill, a l'estatge del Centre Excursionista Rafel Casanova. Oberta al públic fins el dia 10.

DE CARICATURES I DIBUIXOS, deguts al jove artista Andreu Dameson, al Centre Club de La Garriga. J. P. R.

VOLVES

Darrerament s'ha tornat a parlar molt de la sort de la Rambla.

Hem vist títols de diaris que deien: “Pobra Rambla!”

Millor estaria de dir, per la Rambla i per cinquanta mil coses més: pobres barcelonins.

Ha estat anunciada a so de molts tabals una pel·lícula que és “la lluna d'Israel”.

Ja fa massa temps que som a la lluna de València, perquè ens vinguin amb més llunes!

Amb l'octubre, totes les coses s'han tornat a animar.

Els barrets de palla, de vint-i-un mil colors, comencen a desaparèixer. Comencen a sortir els barrets tous.

No són sols a ésser tous els barrets. Són molts els estovats.

Del balconet estant

Ah! la Sala Parés! Quan varen dir que es tancava aquest lloc d'exquisideses, una remor unànime en sentit de recança es produí.

Es cert que carrer de Petritxol sense dolceries, sense lleteries, sense nates tan llamineres, no seria concebible; però tampoc no fóra concebible sense Sala Parés. I no; la Sala Parés no ha desaparegut; i tenint-la, tenim carrer de Petritxol, i tenint carrer de Petritxol tenim el millor rovell de l'ou de Barcelona.

Els “Establiments Maragall”, amb una iniciativa, i un bon gust, que ningú no desconeix, han pres pel seu compte la famosa i barceloníssima Sala. Es, certament, de doble bon efecte aquest ageramentament del nom de Maragall, el poeta tan poeta i tan barceloní, amb el nom del centre per on durant tants anys l'esperit de casa ha tingut un dels millors exponents.

Abocats al mirador del nostre balconet, hem comptat tres, podem dir tres, inauguracions, escalonades de la “nova” Sala Parés. La del dia 3, per a la gent de les arts, la del dia 4 per al públic general, i la del dia 5, diumenge, per al diumenge, per a aquell incomparable diumenge barceloní, que compta com un dels seus actes de bon ciutadà la visita a la Sala Parés: una triple inauguració que bé val la pena.

Ara si haguéssim de dir una per una totes les coses que hem vist a la Sala Parés, com ens ho fariem? Exposició de joguines i d'objectes d'sport—especialitat dels establiments Maragall—exposició de pintures, d'escultures, d'orfebreria, de mobles, llibres: ulls que voleu, cor que desitges.

No, no sabriem regatejar l'elogi a la casa Maragall—oh, nom il·lustre, nom tan estimat!—que ens ha conservat un lloc de tantes delícies, que ens ha fet fruit d'un diumenge (primer de molts) més bo que la mel, més preat que l'or.

En un sol dia, i un mateix dia, s'obren, enguany, dues temporades de teatre català. I aquest dia, 9 d'octubre, és divendres (repereu-ho): això vol dir que les bruixes ja no fan por.

Aquest dia tindrem el Romea i l'Apòlo que faran dringar alhora la campaneta cridant la gent alegrement a comèdia. No cal dir, que n'estem, de satisfets!

Però, però, veus aquí un conflicte: com s'ho faran els devots, els incondicionals, els patriotes del teatre català? Aniran una estona a cada lloc? Es faran les famílies dos grups, un per a cada teatre?

Dues estrenes: i doncs com s'ho arreglaran els crítics?

Nosaltres, que no ens agrada de posar palles al beure, aconsellarem que no vulgui ningú entelar-se la joia amb enqueriments: les coses es posaran bé cadascuna al seu lloc, i es resoldran resolt-se per un sentit viu d'elles mateixes. De tot hi haurà per tot.

Coneixem dues menes de persones que, tal vegada, no es mouran aquell dia de casa: a) aquells que protestaran que això de fer dos teatres catalans és un disbarat (i deixem sense comptar la temporada de l'Espanyol), que és voler plantar botigueta enfront de botigueta, i que no val a dividir, sinó a unir, que s'ha de procurar enfortir una cosa, no arrossegar-ne dues de minses. b) Aquells que assegurin que no hi ha res a fer, que hi ha una crisi de teatre fatal, que no hi ha autors, actors, teatres, ni públic; aquests individus, per sistema, i per ésser conseqüents amb si mateixos, són capaços de romandre a casa.

Que diguin, que diguin i que facin aquests, aquells, i els altres. No ens hi encaparrarem, cridem: albixeres!

Un malentès.—Un corredor d'objectes d'escriptori entra a una botiga que, en venenci, diu, dirigint-se a un dependent.—Perdoni, vostè és l'amo, oi? Servidor sóc corredor de la casa A. E. I. Coma, Pun & Companyia...

El dependent (distret).—Perdoni, senyor, però aquí no venem tipus d'impremta.

LA DINASTIA
Diario político, literario, económico y de artes.
Fundado en 1882 por D. Enric Canovas.

EDICIÓN DE LA MAÑANA
Precio de venta: 10 céntims.

EDICIÓN DE LA TARDE
Precio de venta: 10 céntims.

EDICIÓN DE LA NOCHE
Precio de venta: 10 céntims.

AL BUCH
CASA DE LA DINASTIA

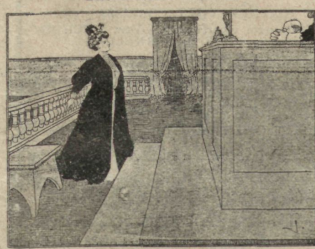
LA DINASTIA
Diario político, literario, económico y de artes.

La Tradició Catalana
SCIENTIA - ARS - LITTERE
Fundada el 1893 per D. Martí Genís i Aguilà.

CIL. BORINOT

LA CAMPANA CATALANA
Jornal de tota classe d'informació i d'actualitat sempre que convini.
Fundada el 1908 per D. Ramon de Tolosa i Costa.

El llanch ha estat descompartit, però... no han estat tots els que són!

L'AUTONOMISTA
Butlletí bimensual del Centre Regionalista de l'esmentada vila.
Fundat el 1902 per D. Enric Canovas.

ENRIC PRAT DE LA RIBA
Fotografia i text.

Tamany 59 1/2 x 33. — Any 1882. — Impremta Tipografia de «La Dinastia».

Tamany 33 x 24. — Any 1893. — Impremta de la Tipografia Catòlica.

Tamany 38 1/2 x 29. — Any 1908. — Impremta de Tobella i Costa.

Tamany 34 1/2 x 25. — Any 1902. — Impremta de Tipografia Espanyola.

DIARIS, PERIODICS, REVISTES, BUTLLETINS, ETC.,

La Dinastia.—Tamany de 59 1/2 x 33. Diari, escrit en castellà, aparegut a Barcelona l'any 1882. Polític conservador, d'En Canovas. Quatre pàgines de text. Preus: un mes 2 pessetes, a fora un trimestre, 6 pessetes; a l'estranger i Ultramar un semestre, 24 pessetes. Número solt, 5 cèntims. Impremta Tipografia de La Dinastia, c. de Montserrat, 3.

La Tradició Catalana.—Tamany de 33 x 24. Aparegut a Barcelona l'any 1893. Consta de 8 pàgines d'acurada presentació. Es de caràcter catalanesc i catòlic. Hi escriuen Gaietà Soler, Martí Genís i Aguilà i d'altres. Porta il·lustracions d'A. Utrillo. No consten preus ni cada quan surt. Impremta de la Tipografia Catòlica, carrer del Pi, 5.

APAREGUTS A CATALUNYA DE CENT ANYS ENÇÀ

La Campana Catalana.—Tamany de 38 1/2 x 29. Aparegut a Barcelona l'any 1908. Té 8 pàgines de text, de sentit republicà, "avançat" i sovint anticlerical. Sortia els dimecres. Duia dibuixos i caricatures de Junceda, Apa, Smith i altres. Preus: A Barcelona, 150 trimestre; a fora trimestre, 2 pessetes; mig any 4 pessetes, un any 8 pessetes. A l'estranger, 5, 10 i

20 pessetes. Imp. de Tobella i Costa, carrer del Comte de l'Assalt, 45.
L'Autonomista.—Tamany de 34 1/2 x 25. Aparegut a Sarrià l'any 1902. Butlletí bimensual del Centre Regionalista de l'esmentada vila. Consta de 4 pàgines. Preus, semestre 150 pessetes; número solt, 10 cèntims. Impremta Tipografia Espanyola, c. Hospital, 87, Barcelona.

llibres & lletres

ELS SINGULARS ANECDOTICS, per Plàcid Vidal, novella edició, augmentada;

Té força interès aquest llibre — a desgrat de certs esllanguiments i d'alguns detallismes i enfarfecks, balders, innecessaris, més aviat perjudicials a la claredat dels escrits — per l'amor amb què és fet, per l'enfollat de dades que no sols és curiós ans també interessant de saber, referides a escriptors i artistes, remarcables i coneguts, en diversos plans i amb vària graduació.

Es interessant per això, i més perquè és gairebé únic, aquest cas de gènere literari a casa nostra. I ben lamentable és que tant escassegi, que sigui gairebé nulla aquesta mena d'escrits (la biografia, el diari, l'epistolari). Tant més, doncs, es mereix elogi aquell qui aporta a la creació, a la formació, divulgació i propagació d'aquest gènere el seu esforç, aquell qui en dona exemple.

LA REVISTA

Parlem de *La Revista* no perquè n'hagi sortit algun número ara de poc, sinó precisament perquè no en surt cap. Fa ja moltes setmanes que n'estem orfens, i ens dol. L'enyorem. No sabem què es fa d'ella. Havíem sentit a parlar de la seva publicació era a punt de finir, en la forma que es publicava, i que potser només sortirà una vegada o dues l'any. Ens sabia greu que aquestes veus es confirmessin.

La Revista és una publicació seriosa, i que, a més, havia creat una nodrida biblioteca, el fet ni la importància de la qual mai no podran passar com a cosa desaparecebuda.

La Revista, a desgrat de l'abundor de publicacions que darrera d'ella han nascut, les unes amb fortuna i vivents encara, les altres amb no tanta fortuna, o bé ja mortes, diem que *La Revista* té la seva raó d'ésser. No ignorem que la seva publicació representa un esforç, i sabem que fins ara n'ha dut el pes no hi ha plangut gota d'entusiasme, de treball... i d'altres factors prou importants. I sostinguda així 10 anys, precisament per això fóra més dolorós que pràcticament desaparegués de l'estadi de la nostra premsa periòdica.

LA REVISTETA

Tampoc no és que hagi sortit la publicació d'aquest títol. Però darrerament n'ha aparegut alguna que bé mereixeria aquest títol minimitzant. Massa pruija de revistes, massa carinclones; massa poca formalitat. No val això. Pla bé es coneix que no hi ha allò que podríem anomenar un "Codi literari" que exigeixi certes garanties, cert *minimum* de condicions, que assenyalí sancions, àdhuc penyores, per a aquells qui fallen al *minimum* també del decorum que es mereixen les lletres catalanes, i el públic català, que campa i que paga, baldament sigui, afortunadament en aquests casos, que ja olera, poc.

La Publicitat oportunament hi digué la seva, no fa pas gaires dies, fustejant amb paraula dura i caústica alguns exemplars de desaprensió periòdica que — posem-nos la mà damunt el cor — cap influència tenen en el camp de les nostres lletres, més aviat haurem de dir que tenen una influència pejorativa, deseducadora; i, per què no dir-ho? *escamen* (poc o molt).

Algú potser ha trobat que *La Publicitat* era massa expressiva, massa desconsiderada. No, senyors. Una cosa és l'amor per la llengua, per la literatura catalana, i una altra cosa és la lleugeresa i la inconsistència; l'amor, cabalment, també demana el respecte... i que hom no es comporti de manera que exposi al ridícul allò que diu que tant ama.

SEVERAL.

—Ha sortit el primer número de "Mediterrània", revista de lletres que es publica a Mataró, feta amb notable esperit.

—Ha sortit "La Rambla".

—Fidel S. Riu i Dalmat té a punt de publicar un altre llibre de versos, amb el títol "El corrió i la selva".

—Es anuncia la publicació d'una Enciclopèdia "Catalunya", col·lecció de manuals estudiant Catalunya, València i Balears. Constarà de 150 volums, en diferents seccions. Que són: Geografia, Art, Economia, Història, Religió, Dret, Etnografia, Llengua i Literatura. Hi és anunciada la col·laboració de conegudes personalitats del nostre món intel·lectual. Per més detalls: Carrer de Petritxol, 3 (Sala Parés).

Un hoste il·lustre

En aquell bon home, alt i prim, mig encorbat, de cara semi-macerada i testa calba, que vàrem trobar l'altre dia que contemplava misticament els ocells de la nostra (això és un dir) Rambla, ens va semblar reconèixer la figura d'una d'aquestes moltes persones que un dia i foren simpàtiques i la fisonomia de les quals i resta després eternament gravada a la memòria. De moment, però, no sabem fixament qui és. Rumiem i fem memòria, i ens fem passar pel cap una sèrie de noms i cognoms d'aquests que sonen tant a l'orella, com Sánchez Toca, Romanones, Alfonso Sala, Alba (impossible!), Pestanya i un sens fi d'altres; emperò el nom d'aquella persona enigmàtica la figura del qual no ens és del tot desconeguda, no ens acaba de sortir... per fi, quan ja havíem tancat el consultori del nostre pensament, trobem un amic bonadós que amb tota amabilitat ens treu de dubtes. L'inesperat amic, fent ús del seu prodigiós do de bon fisonomista (que no tothom té) ens arrenca hàbilment de la boca aquell nom tan popular "tiempos ha" que teníem al bell mig de la punta de la llengua a punt d'escalar. —Tens raó, home!—vàrem dir al nostre amable amic, amb un to d'admiració tot fet un perllongat sospir. —Si és En Pio Baroja!... L'il·lustre novel·lista, comediògraf, contista, etc., etc., que s'ha dignat venir a tirar "una cana al aire", honrant la nostra ciutat amb la seva grata presència! Serà hoste nostre, tanmateix!

Naturalment, com que a ningú no satisfà el saber únicament que el personatge X o Z es troba a tal o altre punt, sinó que cal saber també el "per què" hi ha anat, i amb quin bon o mal fi, tots els redactors d'EL BORINOT en pes, amb En Jordi del Val al cap, ens vàrem posar a l'aguait, i hem sabut qui sap-les coses d'un interès incalculable.

Molt confidencialment direm que En Pio Baroja es proposa de fer grans estudis de les construccions barcelonines, institucions municipals, monuments, etc. A més vol veure amb els seus propis ulls si és veritat ço que està a la terra del Cid li havien dit de Barcelona, on reina la pau i la tranquil·litat. On tothom treballa sa-

tisfet, vivint feliç i "encantat" de la vida. On la indústria, al pas gegantí que marxa, formarà una veritable revolució comercial que ni la de la Xina... On tothom menja i calla, i compleix la seva obligació. Tot això és el que el senyor Pio ha vingut a esbrinar i encara que no ho hagi dit a ningú,

JORDI DEL VAL

ÇO QUE PASSA PEL MÓN

(setembre de 1925)

Dia 28.—Al saló de festes de l'Ajuntament de París s'inaugura el Congrés Internacional de grans ciutats.

—El Congrés de les Trades Unions rebutja la proposta relativa a la seva unió amb els comunistes.

—S'inaugura a Gènova el Congrés dels Sindicats d'obres intel·lectuals.

—S'inaugura a Lió el Setè Congrés Jurídic Internacional d'Aviació. Hi participen 32 Estats.

Dia 29.—El mariscal Liautey, el creador del Marroc francès presenta la seva dimissió, que li és acceptada.

—Mor a París Lleó Bourgeois, ex-president del Consell de Ministres de França.

—S'inaugura a Gènova el XV Congrés Internacional del Dret Marítim.

—El President de la República de Grècia signa el nou Estatut que admet la representació proporcional i institueix el Senat.

Dia 30.—S'inaugura a París el primer congrés internacional de la premsa tècnica.

—El Govern grec publica un manifest anunciant la dissolució de l'Assemblea Constituent per incapacitat d'aquesta a arribar a una conciliació de partits. Convoca a noves eleccions.

Dia 2 d'octubre.—Les tropes espanyoles del Marroc s'apoderen d'Axdir, a Alhucemes.

Dia 4.—S'inaugura a Roma el Congrés Internacional contra el paludisme.

IMP. ALTÉS

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

CARRER DE FERNANDO
24 i 26. Sastre, Mod. i Camiseria.—BAS i TARRIDA
33. Ganiveteria.—AMERICAN MACHINE.
34. Institut Musical.—Acadèmia Ardevol.

CARRER CORTS CATALANES
451. Inst. elect., aigua i gas.—RAFEL SALA.
614. Pelleteria.—"LE RENARD".

***ARRER CLARIS**
102. Blau Catalunya.—J. LOPEZ LLAUDER.

CARRER DE TALLERS
72. Ceràmica i rajoles.—CASIMIR VICENS.

CARRER MUNTANER
65. Ribas i Ferrer. B. Regina Novel·les escollides

CARRER COMTE ASALTO
15. Mobles a plaços i comptat.—JOSEF MACIÀ.

CARRER BOTERS
4. F. MONFALCÓN. Tapissos pintats i oleografies.

CARRER DEL CALL
1. C. FONT. Mantons Manila i Mantellines.
9. Llaneria i Sederia.—CASA PUIG.
18. pral. J. COSTA.—Antiguitats d'art.

CARRER DEL PI
13, 2.º. SASTRE.—L. MIR.

CARRER DE SANT PAU
3. Camiseria del Liceo.—JOAN VALLVÈ.

CARRER BALMES
126. RADIO-ELECTRIC Manufacturers.

RAMBLA DE CATALUNYA
15. Pelleteria "La Siberia"—J. TICÓ.
20. Perruqueria.—J. MAYMÓ.
94. LA ARTÍSTICA.—Brodats i Confeccions.
124. Instal. bones i barates.—Barnadas i Espinet.

CARRER DE LA BOQUERIA
36 i 38. Camiseria.—RODRIGUEZ & FERRER.

CARRER CORRIBIA
2 i r. Lligues i Tirants CATALONIA.

CARRER VILA-VILÀ
66. Palla i Alfals JOSEP CATALÀ.

CARRER PORTAFERRISSA
22. Ganiveteria i perfumeria.—VDA. DUCHEIN
25. Camiseria A. DE B. CORNELLA.

CARRER ARIBAU
29 i 31. Perruqueria ENRIC SORIGUE

CARRER FONTANELLA
18. Art. Fotogràfics i Radio.—PÉREZ i SÁBAT.

CARRER JOVELLANOS
4. Art. Fot. i treballs de Laboratori.—E. Picazo

RONDA SANT ANTONI
60. OLLA EXPRESS.—Detalls a Import Acar.

CARRER SALMERÓN
140. Articles fot. i radio.—V. CALDÉS ARÓS.
193. Llamp. Elect. i radio.—RAMON RABASA.

DIAGONAL
460. "Radio Iris"—J. B. MODOLELL.

Establiments
MARAGALL
Petritxol, 3 i 5
BARCELONA

RAMON SUNYER
JOIER

Corts Catalanes, n.º 643
Telèfon 813-S. P. - BARCELONA

FREIXENET
SANT SADURNÍ DE NOYA

ÉS EL MILLOR XAMPANY

APARELLS I ACCESSORIS
PER A LA

RADIO TELEFONIA

DE LES MILLORS MARQUES

Venda al major i detall

Carrer Canuda, 45 i 47

BARCELONA

DIPÒSIT DE MATERIAL ELÈCTRIC

JOSEP CLAVELL

Solingen-Paris-Barcelona

(Casa fundada per R. ROCA)

JOSEP ROCA

Navalles i Màquines d'afaitar
assegurades
Ganiveteria — Tocador
Taller d'esmolat tota mena d'eines

PLAÇA DEL PI, n.º 3

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS—AUTOTIPIAS

F. CARRERAS CANDI

**NARRACIONS
MONTSERRATINES**

CONTÉ ENTRE ALTRES:

La roca del Gegant encantat - Lo
senyal del Cap de Mort - Lo Ca-
vall Bernat - Lo Vall-Mal - Lo
drama de Sant Miquel - Lo fals
ermità de Montserrat - Lo ban-
doler de Montserrat.

Vol. de 400 pàgs. il·lustrat amb 35 gravats

IMPREMTA ALTÉS

Angels, 22 i 24

Preu: 2 pessetes

Oficina de còpies CASA RENÉ

Reproducció - Treballs en català - Rapidesa, bon esment i economia
CARRER DE MONTSIÓ, 18, TELÈFON 4525-A - BARCELONA

PARAIGÜES :: OMBREL·LES
VANOS
BASTONS

J. CARDÚS

PORTAFERRISA, 10

BARCELONA

Dolços, dolços, dolços fins
per llepar-vos-hi els deu dits.
La casa més llaminera
la Casa Esteve Riera.

ESTEVE RIERA
Confiter i Pastisser

Pa de luxe
RAMBLA DE CANALETES 9 i 11.
TELÈFON A 2766.
CARRER DE MALLORCA 307 i 309:
TELÈFON C 2.

BARCELONA

**LLÀTZER
DE TORMES**

el clàssic de l'humor
demanu-lo
a totes les llibreries

2 PESSETES

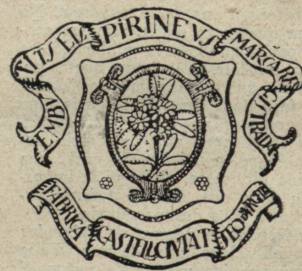
IGNASI FOLCH I TORRES

UNA DONA

NOVEL·LA CONTEMPORÀNIA

A TOTES LES LLIBRERIES

PREU: 3'50 PTES.

TELÈFON A SEU D'URGELL, NÚM. 124
A BARCELONA, NÚM. 2023-A
A SITGES, NÚM. 1383

Fàbrica de Llonganisses, la millor
de la nostra terra.

Demanu a tot arreu la marca

"ELS PIRINEUS"

Quíngles i Escaler

Castellciutat

(Seu d'Urgell)